

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119406972
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6119406972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu T. U. H. H. so sídlom v Y., E. č. X, M. XX XXX XXX, zastúpeného N. Z. O. H. so sídlom v Y., E. č. X proti žalovanej H. U., nar. XX.X.XXXX, bytom V. U., I. č.XXX/X, zastúpenej N. U. H. & E. H.. so sídlom I. U., Z. č. XXXX/XX, M.: XX XXX XXX, o zaplatenie 998,56 eur s príslušenstvom proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. februára 2021 č. k. 15Csp/8/2020 - 149 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. p o t v r d z u j e s tým, že sa týmto rozsudkom zamietá žaloba v rozsahu nad sumu priznanú žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 (výrok I.).

Rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. m e n í tak, že žalovanej priznáva voči žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 19,52%.

Žalovanej p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 25. februára 2021 č. k. 15Csp/8/2020 - 149 súd prvej inštancie žalobu zamietol. Zároveň žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Išlo v poradí o druhý rozsudok súdu prvej inštancie v danej veci. Súd prvej inštancie už rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 15.júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73, ktorým výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 401,85 EUR s úrokom z omeškania a výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. V dôsledku podaného odvolania odvolací súd uznesením zo dňa 28.10.2020 č. k. 27CoCsp/36/2020-94 rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku a III. o náhrade trov konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že dňa 31.7.2014 došlo k uzavretiu zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere medzi spoločnosťou L. W. H. N. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Žalovanej bol poskytnutý bezúčelový úver 1.600,- EUR s celkovou mesačnou splátkou 44,65 EUR, počtom splátok 60, ročnou úrokovou sadzbou 21,95%, RPMN 24,50 %, priemernou hodnotou RPMN 17,94%, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 2.679,- EUR, lehotou splatnosti 60 (mesiacov po poskytnutí úveru, pozn. odvolacieho súdu). V zmluve je dohodnutý aj revolvingový úver tak, že podpisom zmluvy uzatvárajú strany aj zmluvu o revolvingovom úvere a žalovaná ako dlžník žiada, aby veriteľ v prípade zaslania platobnej karty zaslal návrh zmluvy o platobných službách a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty. Výška kreditného limitu - úverového rámca bola dohodnutá 500,- EUR, ročná úroková sadzba 26,28% (2,19 p.m), priemerná hodnota RPMN 26,48%, RPMN 43,40%. Termín splatnosti mesačnej splátky je k 20.dňu v mesiaci. Súčasťou zmluvy sú aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti L. W. H. N. - hotovostný úver a revolvingový úver. Z prehľadu čerpania

vyplýva, že žalovaná čerpala úver čerpaniami od 30.6.2015 do 30.7.2016 v sume 1.710,- EUR, a to prevodmi hotovosti na iný účet a výbermi z bankomatu. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaná uhradila platby od 22.7.2015 do 22.7.2016 v rôznych sumách, celkom 711,44 EUR. Žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa uplatňuje voči žalovanej nárok na zaplatenie 998,56 EUR, ktorá suma má predstavovať sumu poskytnutej a nevrátenej pôžičky. Žalobca v žalobe vôbec nešpecifikuje o finančné prostriedky akého úverového vzťahu ide, keďže podľa zmluvy mal mali byť dohodnuté dva úverové vzťahy. Až na výzvu súdu žalobca špecifikuje, že ide o úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý mal byť súčasťou zmluvných dojednaní z 31.7.2014. Tomu zodpovedá aj čas čerpania úverových prostriedkov v období od 30.6.2015 do 30.7.2016 a celkom malo byť vyčerpaných 1710,- EUR. Žalobca tvrdí, že úverový rámec bol dohodnutý na 500,- EUR a navýšenie úverového rámca bolo dohodnuté telefonicky v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami. Súd prvej inštancie posúdil, že ide o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu 31.7.2014 a dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť v celom rozsahu z dôvodu premlčania práva žalobcu. Súd sa nanovo zaoberal tým, či právo žalobcu nie je premlčané, keďže došlo k upresneniu skutkových tvrdení, že žalovaný úver sa týka revolvingového úveru, ktorý bol dojednaný na 500,- EUR a na základe telefonického hovorov bol dňa 28.6.2015 schválený na sumu 1350,- EUR. Súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere nebola uzavretá platne, pretože žalovaný touto zmluvou podsúva spotrebiteľovi bez ohľadu na jeho vôľu aj revolvingový úver, podpisom zmluvy musí spotrebiteľ „uzavrieť“ aj zmluvu o revolvingovom úvere v situácii, keď takýto úver nepotrebuje, je neisté či a kedy v budúcnosti potrebovať bude. Už vôbec nie je zrejmé v čase uzavretia zmluvy za akých podmienok sa úver má poskytovať, v zmluve je len uvedená výška kreditného limitu 500,- EUR, ročná úroková sadzba 26,28%, priemerná hodnota RPMN, RPMN a termín splatnosti mesačnej splátky k 20.dňu v mesiaci. V zmluve je takmer nečitateľným písmom predformulovaný text. Takáto zmluva, dodanie kreditnej karty a nanútenie jej aktivácie v spojitosti s tým, že dojednanie o revolvingovom úvere je súčasťou úverovej zmluvy s mimoriadne drobným textom, pričom spotrebiteľ podpisuje zmluvu až v spodnej časti úvodnej strany bez možnosti podpísať úverovú zmluvu aj bez tejto časti, vyvoláva vážnu a dôvodnú pochybnosť o tom, či bola žalovaná ako spotrebiteľ v čase podpisovania zmluvy vôbec informovaná o podmienkach revolvingového úveru. Zmluva je preto neplatná nielen pre nedostatok vôle ale aj pre neurčitosť, je neplatná aj z dôvodu nedodržania zákonnej písomnej formy, zmluva nemá ani základné náležitosti úverovej zmluvy, pretože vopred formulovaný text nie je jasným vymedzením zmluvných podmienok v písomnej forme. Zmluva neobsahuje spôsob určenia úverového rámca, jeho navýšenie, kedy a za akých podmienok má dôjsť k čerpaniu úveru, spôsob splácania, výšku splátky a podobne. Uvedené nemôže nahradiť samotná aktivácia karty ani prípadný telefonický kontakt, pretože všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere musia mať písomnú formu. Vzhľadom na to, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, žalobcovi by prináležalo len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods.2 OZ, resp. § 457 OZ. Zo strany žalobcu boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky v sume 1710,- EUR v období od 30.6.2015 do 30.7.2016 a uhradila sumu 711,44 EUR. Posledné čerpanie bolo 30.7.2016, preto počiatok plynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby je od 31.7.2016 a táto uplynula dňa 31.7.2018, resp. 31.7.2019. Žalobca podal žalobu na upomínací súd 18.10.2019, teda po uplynutí subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej doby. K bezdôvodnému obohateniu došlo okamihom čerpania finančných prostriedkov, o čom mal žalobca vedomosť. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol. Skonštatoval, že vzhľadom na zamietnutie žaloby z dôvodu premlčania zostáva bez právneho významu zaoberať sa opätovne účinkami zosplatenia úveru. V konaní bola podľa názoru súdu prvej inštancie plne úspešná žalovaná, preto jej prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100% (§ 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p.).

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že vyhovie jeho žalobe v časti o zaplatenie 596,71 EUR s príslušenstvom a prizná mu voči žalovanej náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Namietal predovšetkým nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie a rozhodnutie aj o časti nároku, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Uviedol, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom jeho žalobu opätovne svojvoľne a v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu v celom rozsahu zamietol, pričom žalobu prekvapujúco zamietol i v tej časti, o ktorej už bolo medzi stranami sporu právoplatne a vykonateľne rozhodnuté a v ktorej predtým podanej žalobe vo výroku I. svojho rozhodnutia zo dňa 15.06.2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 čiastočne vyhovel. Žalobca zdôraznil, že ním podaným odvolaním bol rozsudok z 15.06.2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 napadnutý len v rozsahu výrokov II. a III. a z uvedeného dôvodu odvolací súd ani nemohol preskúmať výrok I., tento nadobudol vo vzťahu

k stranám sporu právoplatnosť a vykonateľnosť. Ďalej namietal voči právnomu posúdeniu zmluvy ako neplatnej. Poukazoval, že absencia náležitosti zmluvy ani absencia písomnej formy nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ale v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalobca je názoru, že súd založil svoj právny záver predovšetkým na nepreukázaných vlastných názoroch a na účelových tvrdeniach žalovanej, namietal, že jeho vlastné tvrdenia najmä ohľadom čerpania finančných prostriedkov neboli žalovanou nijakým spôsobom vyvrátené, práve naopak, žalovaná potvrdila reálne čerpanie finančných prostriedkov i predchádzajúcu telefonickú komunikáciu s pôvodným veriteľom ohľadom dojednania si následnej výšky čerpania úveru, a preto tvrdenia súdu ohľadom nedostatku vôle uzavrieť zmluvu neobstoja. Takýto typ zmluvy bol pre žalovanú prospešný, nakoľko získala možnosť ďalšieho čerpania finančných prostriedkov, čo preukázateľne opakovane využívala minimálne po dobu jedného celého roka. Ďalej namietal pochybenie súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania, kedy súd prvej inštancie priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to aj napriek skutočnosti, že v časti o zaplatenie 401,85 EUR žalovaná v konaní úspešná nebola, a preto by v tejto časti mala patriť náhrada trov konania jemu.

3. Žalovaná k odvolaniu žalobcu stručne uviedla, že na základe všetkých skutočností preukázaných a uvedených v konaní navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací vec preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v rozsahu výroku I. o veci samej podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť a v rozsahu výroku II. o náhrade trov konania podľa § 388 C.s.p. zmeniť z týchto dôvodov:

5. Odvolací súd sa najskôr zaoberal námietkou nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie.

6. Zo spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia 998,56 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 30.4.2019 do zaplatenia a že napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie v danej veci predchádzal jeho rozsudok zo dňa 15. júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73, ktorým vo výroku I. súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 401,85 EUR s úrokom z omeškania 5% ročne od 16.7.2019 do zaplatenia, výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. priznal žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 19,52 %. Proti tomuto rozsudku podal žalobca taktiež odvolanie, avšak len v rozsahu výrokov II. a III. Výrok I., ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 401,85 EUR s úrokom z omeškania, nebol napadnutý opravným prostriedkom, preto nadobudol právoplatnosť. Na základe podaného odvolania odvolací súd uznesením zo dňa 28.10.2020 č. k. 27CoCsp/36/2020-94 rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 15. júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 zrušil, ale len v rozsahu výrokov II. (o zamietnutí žaloby vo zvyšku) a III. (o náhrade trov konania), a vec v tomto (zrušenom) rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ako vyplýva z výrokovej časti citovaného uznesenia.

7. Na ďalšie konanie bola teda súdu prvej inštancie vrátená vec len v rozsahu o zaplatenie zvyšku uplatnenej sumy nad priznanú sumu 401,85 EUR s úrokom z omeškania 5 % ročne od 16.7.2019 do zaplatenia t.j. o zaplatenie 596,71 EUR s príslušenstvom. Súd prvej inštancie preto mal konať a konal len o tejto časti žalobného nároku a napadnutým rozsudkom mohol rozhodnúť a rozhodol len o žalobe v časti o zaplatenie 596,71 EUR s príslušenstvom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu (v tomto rozsahu) zamietol. Odvolací súd sa preto zaoberal vecnou správnosťou rozhodnutia o časti žaloby t.j, žaloby o zaplatenie 596,71 EUR s príslušenstvom.

8. Odvolací súd (vzhľadom na rozdielnosť právneho posúdenia veci v predchádzajúcom rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 15. júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 v časti nenapadnutej opravným prostriedkom a v napadnutom rozsudku) poukazuje, že žalobca až v ďalšom konaní po vrátení veci konkretizoval žalobnú žiadosť, keď na výzvu súdu prvej inštancie doplnil, že predmetnom konania (ďalšieho konania v časti o zaplatenie 596,71 EUR s príslušenstvom) je revolvingový úver dojednaný na 500,- EUR a na základe telefonického hovorov dňa 28.6.2015 schválený na sumu 1350,- EUR. V predchádzajúcom konaní žalobca tieto skutočnosti neuviedol, súd prvej inštancie ich preto nemal ako zistiť a nemohol právne posúdiť. Právne posúdenie (a to aj iné) preto mohol vykonať až v napadnutom rozsudku.

9. K odvolacím námietkam k vecnej správnosti rozsudku vo výroku I. odvolací súd uvádza, že nesúhlasí s argumentáciou odvolateľa o nemožnosti posúdenia danej zmluvy o revolvingovom úvere ako neplatnej. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou odvolateľa o nepreukázaných vlastných názoroch súdu ohľadom okolností uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere jeho právnym predchodcom, spoločnosťou L. W. H., N.. Súd prvej inštancie na okolnosti uzavretia zmluvy usudzuje zo zistených skutočností. Okrem toho tieto okolnosti sú známe z iných prípadov riešených súdmi Slovenskej republiky vzhľadom na charakter predloženej zmluvy ako predtlačeneho formuláru viackrát používaného právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom či veriteľom v rozhodnom období, ktorý bol aj viackrát predmetom posudzovania súdmi vrátane odvolacieho súdu.

10. Odvolací súd súhlasí s posúdením textu zmluvy o revolvingovom úvere ako textu, ktorým veriteľ (dodávateľ) podsunul, vnútil žalovanej ako spotrebiteľke popri uzavretí zmluvy o hotovostnom úvere, o ktorú mala primárne záujem, aj uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čím vlastne zneužil postavenie žalovanej odkázanej na poskytnutie úveru. Až keď sa presvedčil, že splátky úveru sú riadne uhrádzané, poskytol žalovanej úverovú kartu (revolving). Z umiestnenia zmluvy o revolvingovom úvere a umiestnenia podpisu klienta - žalovanej (bod 55 zmluvy) v predtlačí zmluvy vyplýva, že uzavretie zmluvy o hotovostnom úvere bolo podmienené uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere. Z uvedenej skutočnosti je potrebné usudzovať na nedostatok vôle žalovanej vstúpiť do iného zmluvného vzťahu (revolvingový úver) s dodávateľom, ako bol vo sfére jej záujmu. Zároveň postup dodávateľa (veriteľa), ktorý zmluvu o revolvingovom úvere umiestnil do vopred predpísaného textu, ktorý žalovaná nemohla odmietnuť resp. vylúčiť, treba kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktiku - klamlivé konanie a opomenutie v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z. z a § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z, o ochrane spotrebiteľa, ktorá v zmysle Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993, ako aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka nemôže používať právnu ochranu a ako zakázaná (v rozpore so zákonom) v zmysle súdom prvej inštancie citovaného § 39 Občianskeho zákonníka spôsobuje neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere.

11. V dôsledku plnenia právneho predchodcu žalobcu žalovanej z neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie a žalobcovi právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v zmysle § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná sa premlčania dovolala, súd prvej inštancie na námietku správne prihliadol a správne sa s ňou v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka vyporiadal, na základe čoho dospel k správne mu záveru o nemožnosti priznania požadovaného nároku žalobcovi.

12. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. o veci samej potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu výroku I. potvrdiť s tým, že odvolací súd v záujme odstránenia možného iného výkladu výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie konkretizoval, že súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí žaloby len v časti o zaplatenie nad sumu priznanú už žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73.

13. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

15. Odvolací súd sa však stotožnil s odvolaním žalobcu voči rozhodnutiu o náhrade trov konania vo výroku II. napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie pochybil, keď pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z nesprávneho zistenia, že žalovaná bola v spore plne úspešná a následne aplikoval § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná nebola v spore plne úspešná, pretože rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júna 2020 č. k. 15Csp/8/2020-73 jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 401,85 EUR s príslušenstvom zo žalovanej sumy 998,56 EUR s príslušenstvom. Žalovaná bola teda úspešná len čiastočne v rozsahu 59,76 % a neúspešná v rozsahu 40,24%. Správne mal preto súd prvej inštancie aplikovať § 255 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Pretože nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku II., odvolací súd podľa § 388 C.s.p. rozhodnutie o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie zmenil výrokom II. tak, že priznal žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 19,52 %.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní vo veci úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).